

Odbor kultury a památkové péče
oddělení památkové péče

BD SENSORS s.r.o.
IČO: 49968416
Hradištská 817
68708 Buchlovice

datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednacích	spisová značka
20.04.2016	PhDr. Aleš Naňák	KUZL 27800/2016	KUSP 14384/2016-7

Rozhodnutí

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor kultury a památkové péče, jako místně příslušný správní orgán podle ust. § 11 a § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „správní řád“), jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a jako příslušný orgán státní památkové péče podle ust. § 28 odst. 2 písm. g) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „zákon o státní památkové péči“) rozhodl po provedeném správním řízení ve věci správního deliktu dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, takto:

společnost BD SENSORS s.r.o., IČO: 49968416, Hradištská 817, 68708 Buchlovice, zastoupená xxxxxxxxxx, jednatelem společnosti (dále jen „obviněná společnost“), se dopustila protiprávního jednání uvedeného v ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči tím, že ke dni 18.11.2015 zahájila stavební práce na pozemcích parc. č. 1797/55, 1797/56, 1797/57, 1797/89, 1797/141, 1797/142 v katastrálním území Buchlovice, okres Uherské Hradiště, Zlínský kraj, aniž by předem oznámila záměr stavebních prací Archeologickému ústavu Akademie věd, čímž nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči,

a jako právnická osoba spáchala

správní delikt podle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči,

za což se obviněné společnosti ukládá:

1. pokuta ve výši 35 000,- Kč (slovy: třicetpěttisícikorun českých)

Uložená pokuta je dle ust. § 37 odst. 1 zákona o státní památkové péči splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9010000025**.

2. podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, který správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč (slovy: jedentisícikorun českých).

Uložená náhrada nákladů řízení je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9020000005**.

Odůvodnění

Dne 19.01.2016 (doplněno dne 20.01.2016) bylo Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče (dále jen: „správní orgán“) doručeno podnět zástupce Slovákckého muzea v Uherském Hradišti (dále též „podatel“), v kterém bylo uvedeno, že dne 14.01.2016 oznámil stavebník zahájení

výkopových prací při stavbě výrobní haly v areálu BD SENSORS (dle přiloženého stavebního povolení č.j. ÚMB-1599/2015 ze dne 08.09.2015 se stavba dotýká pozemků parc. č. 1797/55, 1797/56, 1797/57, 1797/89, 1797/109, 1797/126, 1797/141, 1797/142 v katastrálním území Buchlovice). Dále v podnětu bylo uvedeno, že „na základě zjištění v terénu však již byla stavba v pokročilém stadiu realizace - výkopové práce byly provedeny. Následně bylo zjištěno, že reálně byla stavba zahájena již v listopadu. Přímou v terénu nebylo na odkrytých profilech zjištěno porušení archeologických situací, pokud se však archeologické nálezy nacházely v prostoru stavby, byly již v okamžiku ohlášení odbagrovány. Vzhledem k tomu, že v blízkém okolí se nachází několik archeologických lokalit, nelze přítomnost archeologických situací v prostoru stavby vyloučit. Vzhledem k aktuálnímu stavu výkopových prací již nebylo možné archeologický výzkum provést.“

K prověření skutečností uvedených v podnětu učinil dne 25.01.2016 správní orgán písemný dotaz (č.j. KUZL 5972/2016) u Archeologického ústavu Akademie věd Brno, zda byla na výše uvedených pozemcích splněna oznamovací povinnosti stavebníka ve smyslu ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči vůči Archeologickému ústavu.

V odpovědi Archeologického ústavu Akademie věd Brno ze dne 17.02.2016, kterou správní orgán obdržel téhož dne (č.j. KUZL 14039/2016), bylo uvedeno, že zahájení stavební činnosti na pozemcích parc. č. 1797/55, 1797/56, 1797/57, 1797/89, 1797/109, 1797/126, 1797/141, 1797/142 v k.ú. Buchlovice ve smyslu ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči Archeologickému ústavu nahlášeno nebylo.

Správní orgán opatřením ze dne 19.02.2016 č.j. KUZL 14388/2016 oznámil obviněné společnosti zahájení správního řízení o správním deliktu dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a předvolal jednatele obviněné společnosti xxxxxxx, podle ust. § 59 správního řádu k ústnímu jednání, které bylo v souladu s ust. § 49 správního řádu nařizeno na den 09.03.2016 v 09:00 hodin a současně ho poučil o jeho procesních právech a povinnostech zaručených správním řádem. Opatření bylo obviněné společnosti doručeno 19.02.2016 prostřednictvím datové schránky.

Ústní jednání o správním deliktu, kterého se měla obviněná společnost dopustit tím, že nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, ke kterému správní orgán předvolal ve smyslu ust. § 59 správního řádu jednatele obviněné společnosti, proběhlo dle předvolání 09.03.2016 a dostavil se k němu xxxxxxx. Zástupce obviněné společnosti byl poučen o svých právech a povinnostech. V protokolu, který byl při jednání sepsán, pak uvedl, že „předložil zápis ze stav. deníku o vyjádření xxxxxx z 13.1.2016 o tom, že nedošlo k porušení archeologické situace“ a dále, že „k nesplnění oznamovací povinnosti došlo z neznalosti zákona, tato povinnost není ani vyznačena ve stav. povolení – stavební úřad Buchlovice takové řízení ještě nezaznamenal“. Zástupce obviněné společnosti si vyžádal kopii podání Slovákého muzea ze dne 19.01.2016 (doplněno dne 20.01.2016) a následně byl po vzájemné domluvě dohodnut termín obhlídky na místě samém – 18.03.2016 v 10:00hod.

V rámci obhlídky na místě samém konané za účasti xxxxx a přizvaných xxxx a xxxxx bylo správním orgánem zjištěno následující: řešené stavební práce se dotýkají realizace výrobní haly a prostor pro tzv. inteligentní sklady. Část vytěžené zeminy je deponována v areálu staveniště, část pak byla odvezena na katastr obce Boršice. Dále bylo do protokolu uvedeno datum zahájení prací – 18.11.2015. Zástupce obviněné společnosti do protokolu uvedl, „že při jednání byly poskytnuty veškeré požadované informace a součinnost účastníků řízení“. Zástupce obviněné osoby také navrhl, že zašle ještě kopie situačního výkresu stavby mailovou poštou. Dále zástupce obviněné společnosti do protokolu uvedl, že doporučuje, aby zástupci státní správy byli navzájem automaticky informováni o řízeních. Stavební povolení by se mělo automaticky zasílat dotčeným orgánům. Ještě téhož dne byly správnímu orgánu doručeny do e-mailové schránky tyto podklady: výkres HTÚ, vypracoval xxxx, projektant RAVI s.r.o., 687 13 Březolupy 247, dat. 11/2015; výkres SO 01 – skryvka ornice, vypracoval xxxx, projektant RAVI s.r.o., 687 13 Březolupy 247, dat. 9/11/2015; koordinační situační výkres vypracoval xxxxx, projektant RAVI s.r.o., 687 13 Březolupy 247, dat. 5/2015. Tyto výkresy jsou nedílnou součástí protokolu z obhlídky na místě samém. Uvedené výkresy potvrzují zjištění správního orgánu učiněná při obhlídce.

Správní orgán dal opatřením ze dne 01.04.2016, č.j. KUZL 22820/2016 obviněné společnosti možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním. K tomu určil lhůtu deseti kalendářních dnů ode

dne doručení sdělení. Zástupce obviněné společnosti svého práva využil a dne 06.04.2016 se k seznámení s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním dostavil xxxxxx, který byl k zastupování obviněné společnosti oprávněn na základě plné moci ze dne 01.06.2015. Ten do protokolu uvedl, že pozemky č. 1797/109 a 1797/126 (k. ú. Buchlovice) nejsou dotčeny přímo stavbou budov, ale je zde komunikační napojení. Dále do protokolu uvedl, že skladová hala BDS3 s inteligentním skladováním je budována na původních zpevněných plochách. Závěrem zástupce obviněné společnosti uvádí, že jiné výhrady ke spisu nemá, k porušení oznamovací povinnosti došlo neznalostí tohoto zákona a tím, že tato povinnost nebyla ve stavebním povolení.

Po provedeném dokazování přistoupil správní orgán k hodnocení podkladů dle ust. § 50 odst. 4 správního řádu. Správní orgán posoudil ty práce, které byly provedeny na pozemcích parc. č. 1797/55, 1797/56, 1797/57, 1797/89, 1797/141, 1797/142 v katastrálním území Buchlovice, okres Uherské Hradiště, Zlínský kraj (správní orgán prověřil, že pozemky parc. č. 1797/109 a 1797/126 k. ú. Buchlovice výkopovými pracemi dotčeny nebyly, slouží pouze pro obslužnost stavby), a souvisejí se stavbou AREÁL BD SENSORS - PŘÍSTAVBA VÝROBNÍ HALY Č.3 A Č.4 VČETNĚ INFRASTRUKTURY dle stejnojmenné projektové dokumentace stupeň DUR + DSP, vypracoval xxxxx, projektant RAVI s.r.o., 687 13 Březolupy 247, dat. 2015. Předmětné pozemky citovaných parcelních čísel jsou dle výpisu z KN ve vlastnictví obviněné právnické osoby.

Správní orgán posoudil všechny shromážděné podklady vč. sdělení Archeologického ústavu Akademie věd Brno ze dne 17.02.2016, jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl k názoru, že v řízení bylo jednoznačně prokázáno, že obviněná společnost se při výkonu svého podnikání dopustila správního deliktu dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, to je - nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník provedla, v souvislosti s výše uvedenou stavební činností, zemní a výkopové práce, aniž by záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy již od doby přípravy stavby (tedy předem) oznámila Archeologickému ústavu Akademie věd (dále také: AU AV). Dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. V dané souvislosti je třeba uvést také Úmluvu o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované) publikované pod č. 99/2000 Sb.m.s. (dále jen: „Úmluva“), která je v souvislosti s ustanovením čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, v platném znění, součástí právního řádu České republiky na úseku ochrany archeologického dědictví a v souladu se kterou jsou příslušné správní orgány povinny dle ust. § 2 odst. 1 správního řádu postupovat. Cílem Úmluvy je podle jejího čl. 1 odst. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Za tím účelem se dle odst. 2 téhož článku za součásti archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva, které jsou situovány na jakémkoli místě, které spadají pod jurisdikci Stran. Podle odst. 3 téhož článku se do archeologického dědictví zahrnují stavby, konstrukce, skupiny budov, zastavěná území, movité objekty, památky dalšího druhu a také jejich související prostředí nacházející se jak na souši, tak pod vodou. Podle č. 3 Úmluvy se Česká republika mj. zavázala za účelem zachování archeologického dědictví uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k doзору nad nimi tak, aby se zabránilo odstraňování součástí archeologického dědictví. Správní orgán považuje za prokázané, že řešené území je územím s archeologickými nálezy a stavební práce nebyly ze strany obviněné společnosti Archeologickému ústavu před jejich provedením oznámeny.

Správní orgán při posuzování uvedeného správního deliktu vycházel z toho, že povinnost stavebníka stanovená v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči - tedy že má-li se provádět stavební činnost

na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby (tedy předem) povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum - je povinností vyplývající ze zákonné normy a tedy pro obviněného povinností závaznou a právně vymahatelnou. Zákon o státní památkové péči upravuje odpovědnost za správní delikt obsažený v ust. § 35 odst. 2 písm. f) jako odpovědnost se znaky odpovědnosti objektivní. Oznamovací povinnost je dána stavebníkovi přímo a jednoznačně v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a nemůže se tak dovolávat na uložení této podmínky ve stavebním řízení vedeném dle zák.č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů. Stavebníkům také nepřísluší posuzovat, zda v konkrétním případě je či není reálný předpoklad výskytu archeologických nálezů, nebo zda jsou při provádění výzkumu nějaké objekty archeologického významu nalezeny, neboť tyto skutečnosti jsou z hlediska naplnění formálních znaků deliktního jednání dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, irelevantní.

Správní orgán dospěl k závěru, že jsou zde dány předpoklady k uložení pokuty za správní delikt, neboť ze všech uvedených skutečností vyplývá, že není sporu o tom, že stavební práce nebyly AU AV předem oznámeny. Práce byly zahájeny ke dni 18.11.2015, správní orgán se o nich dozvěděl podnětem ze dne 19.01.2016, rozhodnutí o uložení sankce za protiprávní jednání je tak v souladu s ust. § 37 odst. 2 správního řádu, neboť je dodržena jednoroční subjektivní i tříletá objektivní lhůta pro uložení pokuty. Skutečnost, že dne 14.01.2016 byla umožněna prohlídka staveniště zástupci archeologického pracoviště, který následně do stavebního deníku uvedl, že nedošlo k poškození archeologických situací a nálezů, nemá vliv na to, že k naplnění skutkové podstaty řešeného správního deliktu došlo, nicméně správní orgán k ní přihlédl při úvaze o výši sankce.

Dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči krajský úřad uloží pokutu až do výše 4 000 000 Kč právnické osobě, nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Správní orgán vzal při svém rozhodování v úvahu skutečnost, že stavebními pracemi v prostoru pro halu BDS3 s inteligentním skladováním byly dotčeny plochy v místech již dříve upravených stavební činností (tzn. na původních zpevněných plochách přiléhajících k již vystavěné výrobní hale). Dále vzal správní orgán v potaz, že obviněná společnost umožnila po zahájení prací pracovníkovi Slovákckého muzea obhlídku staveniště a projevila aktivní snahu o spolupráci a nápravu věci. Toto svědčí o snaze obviněné společnosti vyvarovat se do budoucna protiprávního jednání a potvrzuje to ochotu obviněné společnosti jednat v souladu se zájmy památkové péče.

Při úvaze o uložení výše sankce správní orgán dále přihlédl v souladu s ust. § 36 zákona o státní památkové péči k závažnosti správního deliktu, z hlediska vlastního uvážení na základě zjištění provedených při obhlídce na místě samém pak posuzoval rozsah možné škody způsobené výkopovými pracemi a shledal, že provedenými výkopy došlo: v části k odkryvu zeminy na, již dříve stavebními pracemi, zasaženém území; a v části pak na plochách, které dosud nebyly výkopy narušeny. Pracovník Slovákckého muzea do stavebního deníku dne 13.01.2016 uvedl, že k porušení archeologických situací nedošlo. Navíc část vytěžené zeminy je deponována v areálu staveniště a je možné ji dodatečně prozkoumat. Správní orgán při stanovení výše sankce i toto zohlednil. Správní orgán vzal v úvahu také to, že obviněná společnost prostřednictvím svých zástupců se správním orgánem v rámci řízení spolupracovala a při správním řízení uvedla bez obstrukcí pravdivě všechny skutečnosti a okolnosti, za nichž ke spáchání správního deliktu došlo. Dále vzal správní orgán v potaz to, že uvedeného protiprávního jednání se obviněná společnost dopustila poprvé, a to bez zjevného úmyslu. V návaznosti na výše uvedené má správní orgán za to, že uložená sankce by měla plnit funkci zejména preventivní a řízení by mělo dopomoci k tomu, aby v budoucnosti k obdobným nežádoucím skutečnostem ze strany obviněné společnosti nedocházelo.

Po posouzení všech rozhodných skutečností a podkladů shromážděných v průběhu správního řízení, uložil správní orgán pokutu ve spodní hranici zákonné sazby stanovené dle ust. § 35 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Na základě předložených důkazních materiálů, sdělení Archeologického ústavu a dále vzhledem k výše uvedeným okolnostem, dospěl správní orgán k závěru, že pokuta ve výši 35.000,-Kč, stanovená při dolní hranici zákonem stanovené maximální výše pokuty, je přiměřená

a v souladu s uvedenými okolnostmi. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši splní preventivní funkci – to znamená, bude směřovat k tomu, aby ze strany obviněné společnosti do budoucna nedocházelo k opakování protiprávního jednání a tedy porušování zákona o státní památkové péči v předmětné věci.

Jelikož u obviněné společnosti bylo prokázáno protiprávní jednání, byla jí v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, který správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč (slovy: jedentisíckorun českých), protože obviněná společnost vyvolala řízení porušením své zákonné povinnosti stanovené v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Ke konstatování zástupce obviněné společnosti, že „*k nesplnění oznamovací povinnosti došlo z neznalosti zákona, tato povinnost není ani vyznačena ve stav. povolení – stavební úřad Buchlovice takové řízení ještě nezaznamenal*“, správní orgán uvádí, že oznamovací povinnost stavebníka je stanovena přímo ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a dodržování zákonných povinností nelze vymáhat podmínkou stanovenou v opatření stavebního úřadu či jiného správního orgánu. K doporučení, aby zástupci státní správy byli navzájem automaticky informováni o řízeních a stavební povolení by se mělo automaticky zasílat dotčeným orgánům, správní orgán uvádí, že v souladu s ust. § 2 odst. 2 správního řádu uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. Vyjadřovat se k tomu, jak a komu má být zasíláno stavební povolení správnímu orgánu nepřísluší.

Vzhledem ke zjištěnému porušení povinnosti stanovené ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a po posouzení a zhodnocení všech výše uvedených důkazů a skutečností má správní orgán za to, že pokuta uložená při dolní hranici zákonné sazby je přiměřená a odpovídající všem okolnostem případu, proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí mohou podat účastníci řízení dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení k Ministerstvu kultury ČR s uvedením rozsahu, v jakém je rozhodnutí napadáno, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Odvolání se podává u Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče, s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník řízení dostal jeden stejnopisů. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

[otisk úředního razítka]

PhDr. Romana Habartová
vedoucí odboru kultury a památkové péče

[dokument opatřen elektronickým podpisem]